

[Forsvarsministeren]

sættelse – »at den engelske regerings planer om at tildele den nye Tridentstyrke til NATO – på samme måde som Polarisstyrken er for tiden – blev hilst velkommen af ministre«. Som jeg opfatter den tekst, der her foreligger, betyder det, at landene tager den engelske ministers redegørelse til efterretning og udtrykker tilfredshed med, at den kommende styrke vil blive stillet til disposition for NATO.

Birkholm (VS):

Og det var også med den danske forsvarsministers tilslutning, går jeg ud fra.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Ja, det var et fælles communiqué, der udsendtes efter mødet i NPG – som sagt i november 1980.

Birkholm (VS):

Har sagen nogen sinde været diskuteret her i folketinget eller i folketingets relevante organer? Har den nogen sinde været diskuteret i forsvarsudvalget? Jeg synes, det er et fantastisk vidnesbyrd om, hvordan oprustningen og militariseringen går hånd i hånd med, at demokratiet likvideres.

Trident II-missilet er, når det vil være operationsklart i slutningen af 1980'erne, det mest destabiliserende våben, der overhovedet findes i verden. Det vil være i stand til at nå mål i Sovjetunionen i løbet af mindre end 10 minutter, f.eks. fra dansk territorialfarvand i nærheden af Jyllands kyster eller fra Middelhavet i nærheden af Tyrkiets kyster, og det vil ramme med samme præcision som Pershing II-missilet. Dette har åbenbart end ikke været diskuteret i de relevante demokratiske organer her i Danmark, førend den danske forsvarsminister har givet tilsagn i 1980 om indførelse af dette våbensystem, som alt andet lige vil være det mest vidtgående skridt i NATOs oprustningsplaner inden for dette tiår.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg må sige til hr. Birkholm, at det, jeg læste op her, var fra et communiqué, der blev offentliggjort efter et ministremøde i 1980. Jeg siger udtrykkelig »offentliggjort«, for der er altså tale om offentlige dokumenter, som sendes ud, og som også offentliggø-

res, i det omfang medierne stiller plads til rådighed for det, på tilsvarende vis som der gives en politisk orientering og er lejlighed til en drøftelse i det udenrigspolitiske nævn.

Vi taler altså om drøftelser og en orientering, der foregik i 1980. Jeg ved ikke, om hr. Birkholms parti var repræsenteret i det udenrigspolitiske nævn på det tidspunkt, men i hvert fald er det jo det forum, hvor disse ting drøftes, og communiquéerne offentliggøres som sagt, og de kendes af alle.

Birkholm (VS):

Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren, om der har været en forudgående diskussion i det udenrigspolitiske nævn.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Ja, vi er altså tilbage i november 1980, og jeg skal ikke kunne sige præcist, om der er sket nogen forudgående drøftelser på det tidspunkt. Der har ganske givet været et møde, som normal praksis også er i dag efter møderne i atomplanlægningsgruppen, hvor forsvarsministeren redegør for de drøftelser, der har været ført.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Birkholm får ordet for en sidste bemærkning.

Birkholm (VS):

Forsvarsministeren giver udtryk for en fantastisk arrogance over for demokratiet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 229

10) Til *forsvarsministeren* af:

Birkholm (VS):

»Kan Danmark nedlægge veto, når der i NATO drøftes opstilling af nye – eller flere – atomvåben i NATO-styrken?«

Skriftlig begrundelse

I folketingets spørgetid den 16. november 1983 oplyste forsvarsministeren, at når det drejer sig om NATO-landenes »nationale våbensystemer«, er det »noget, man kan tage op på orienteringsbasis og få en drøftelse af på NATO-vis«, men Danmark »kan naturlig-